

הת (פתח תקווה) 66751-12-24 - הונאה מרכז שלוחת שרון נ' כפיר כהן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 66751-12-24 הונאה מרכז שלוחת שרון נ' כהן ואח'
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אריאל סלטו

מבקשת
נגד
הונאה מרכז שלוחת שרון

- משיבים
1. כפיר כהן
 2. קונסטנטין ג'ינשלייט
 3. מרק מוצ'לוב
 4. אולג קושניר
 5. מרינה לוריה
 6. רמיל גדג'יב
 7. אדוארד חללת
 8. שלומי קדם
 9. איתי פז
 10. אהרון גולברג
 11. קסנייה וושצ'וגינה
 12. ליזה אן יבלון

החלטה
בעניינם של המשיבים 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11 ו-12

לפני בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים.

רקע

נגד המשיבים התנהלה חקירה בגין עבירות כלכליות, לרבות עבירות על חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**"). על פי החשד המשיבים לקחו חלק בפעילות עבריינית

עמוד 1

במסגרתה הוצאו במרמה כ-4 מיליון ₪ מ-26 רשויות מקומיות.

ביום 02.07.2024, עם הפיכתה של החקירה לגלויה, נתפסו מידי המשיבים חשבונות בנק, כסף מזומן, מכשירי טלפון ניידים, מחשבים ומסמכים.

ביום 24.12.2024 הגישה המבקשת בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים. המשיבים 1, 2, 5 ו-6 התנגדו לבקשה.

ביום 21.01.2025 התקיים דיון, במסגרתו טענה המבקשת כי נגד כל אחד מהמשיבים קיים יסוד סביר לחשד הקושר אותו לביצוע העבירות; כי החקירה מלווה על ידי הפרקליטות; כי החקירה בעיצומה; כי מבוצעות פעולות חקירה רבות; וכי נדרשים למבקשת 180 יום לסיים את החקירה ולהעביר את התיק לפרקליטות.

באי כוחם של המשיבים 1, 2, 5 ו-6 טענו כי לא קיים יסוד סביר לחשד הקושר אותם לביצוע העבירות המיוחסות להם, ואף אם קיים יסוד סביר לחשד, הרי שהוא נוגע לעבירות בהיקפים נמוכים בהרבה מסכום הכסף שנתפס בחשבונותיהם; כי המשיבים סיפקו הסברים לכל הכספים שנמצאו בחשבונותיהם; כי מדובר בכספים שהושגו בדרכים לגיטימיות; כי חלק מהכספים שנתפסו הם כספים שהתקבלו מאחרים; וכי למבקשת ניתן מספיק זמן לבצע את כל פעולות החקירה, ואף לחקור את המשיבים פעם נוספת, ואין מקום לאפשר לה זמן נוסף לביצוע פעולות חקירה, תוך הותרת כספי המשיבים בידיה.

בהחלטתו קבע בית המשפט כי קיים יסוד סביר לחשד הקושר כל אחד מהמשיבים לעבירות המיוחסות לו; כי מדובר בחקירה רחבת היקף הכוללת מספר רב של מעורבים; וכי יש מקום לאפשר למבקשת להמשיך ולבצע פעולות חקירה, תוך הותרת התפוסים בידי המבקשת. בית המשפט הורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים ב-180 יום. כמו כן, הורה בית המשפט למבקשת להאיץ את פעולות החקירה, וודאי בכל הנוגע לחקירת המשיבים והטחת ראיות שטרם הוטחו.

ביום 10.06.2025 הגישה המשיבה 5 בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט מיום 21.01.2025. המבקשת התנגדה לבקשה.

ביום 06.07.2025 התקיים דיון בעניינה של המשיבה 5 במסגרתו טען בא כוחה כי היא בת 66 נעדרת עבר פלילי; כי היא שיתפה פעולה באופן מלא עם הליך החקירה ומסרה הסבר מפורט למקור הכספים שנתפסו בחשבוניה; כי היא פוטרה מעבודתה ונתרה ללא מקור הכנסה; וכי היא סובלת מבעיות בריאותיות שאינן מאפשרות לה למצוא עבודה חדשה.

המבקשת טענה כי תיק החקירה הועבר לפרקליטות; כי החשד הסביר נגד המשיבה 5 התחזק; וכי אין

מקום להשיב לה כספים שנתפסו.

בתום הדיון חזרה בה המשיבה 5 מבקשת, תוך שהיא שומרת על כל טענותיה, וזאת נוכח העובדה כי מספר שבועות לאחר מכן עתיד להתקיים דיון, במסגרתו תמסור הפרקליטות עמדה ביחס לסטטוס הטיפול בתיק.

ביום 16.07.2025 הגישה המבקשת בקשה נוספת להארכת תוקף החזקת התפוסים. המשיבים 1, 2 ו-5 התנגדו לבקשה.

ביום 09.09.2025 התקיים דיון בעניינה של המשיבה 5, במסגרתו הציגה המבקשת לבית המשפט מסמך מטעם הפרקליטות המלמד על סטטוס הטיפול בתיק, וטענה כי יש לאפשר לפרקליטות פרק זמן נוסף על מנת לקבל החלטה; כי מדובר בכספים שעל פי החשד נלקחו מהציבור, ואין מקום להורות על החזרתם; וכי בתיקים כלכליים גדולים, אין משמעות לממד הזמן.

בא כוח המשיבה 5 חזר על טיעונו מהדיון מיום 06.07.2025 והוסיף כי ככל שהחשד הסביר נגד המשיבה 5 התחזק, כפי טענת המבקשת, היה על המבקשת לזמנה לחקירה נוספת; כי תיק החקירה הועבר לעיון הפרקליטות כ-7 חודשים קודם לכן, והיה לפרקליטות די והותר זמן לקבל החלטה; וכי ככל שעובר הזמן מבלי שמוגש כתב אישום, הרי שהכף נוטה אל עבר החזרת התפוסים.

בהחלטתו ציין בית המשפט כי ממסמך הפרקליטות שהוצג לעיונו עלה כי מדובר בתיק המכיל חומר חקירה רב הכולל עשרות נחקרים, מסמכים, וחומר דיגיטלי. עם זאת, הוסיף בית המשפט כי התיק נמצא בעיונה של הפרקליטות מזה כ-7 חודשים, ואף אם מדובר בתיק רחב היקף, הרי שיש לחתור אל עבר סיום הטיפול בו וקבלת החלטה. לבסוף, הורה בית המשפט על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד ליום 31.10.2025.

ביום 25.09.2025 הודיע בא כוח המשיב 2 כי הוא מסכים להארכת תוקף החזקת התפוסים בעניינו עד ליום 31.10.2025.

ביום 28.09.2025 התקיים דיון בעניינו של המשיב 1 במסגרתו חזרה המבקשת על טיעוניה מהדיון מיום 09.09.2025.

באת כוח המשיב 1 טענה כי משחלפה למעלה משנה מאז שנתפסו הכספים, יש להורות על החזרתם למשיב; וכי בשל תפיסת הכספים על ידי המבקשת, המשיב 1 לא יכול להתנהל בחשבון הבנק, לא יכול לקבל אשראי מהבנק או משכנתה, ולא מצליח לפרנס את משפחתו.

בהחלטתו הורה בית המשפט על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד ליום 31.10.2025. כמו כן, הורה בית המשפט לפרקליטות לעשות כל מאמץ לקבל החלטה בעניין כלל המשיבים עד לתום תקופת ההארכה.

ביום 19.10.2025 הגישה המבקשת בקשה נוספת להארכת תוקף החזקת התפוסים. המשיבים 1, 2, 5, 6 ו-7 התנגדו לבקשה.

ביום 17.11.2025 התקיים דיון בעניינם של המשיבים 1, 2, 5 ו-6.

תמצית טענות הצדדים

טענות המבקשת

המבקשת הגישה מסמך עדכון מטעם הפרקליטות וטענה כי נעשתה עבודה רבה בתיק על ידי הפרקליטות, וכי נדרשים לפרקליטות 180 יום נוספים לצורך הגשת כתבי אישום בכפוף לשימועים.

עוד טענה המבקשת כי בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה, בעבירות המיוחסות למשיבים ניתן לפרקליטות פרק זמן של 24 חודשים לצורך קבלת החלטה, מיום שתיק החקירה מועבר לעיונה, וכי טרם חלפה שנה מהיום שהתיק הועבר, וטרם חלפו שנתיים מאז נתפסו התפוסים, ונוכח היקף התיק אין המדובר בתקופה בלתי סבירה.

טענות המשיבים

באת כוח המשיב 1 טענה כי תיק החקירה הועבר לפרקליטות לפני כ-9 חודשים ומאז לא נעשה דבר; כי משחלפה כשנה וחצי מאז נתפסו התפוסים נקודת האיזון השתנתה; כי אין כל צפי לקבלת החלטה על ידי הפרקליטות; כי המשיב 1 אינו בין מחוללי העבירות; וכי נוכח תפיסת כספיו של המשיב 1 הבנק אינו מאפשר לו לבצע פעילות בחשבון, ולקבל אשראי.

בא כוח המשיבים 2 ו-5 הפנה לטיעוניו בדיון מיום 09.09.2025 והוסיף וטען כי בית המשפט הורה לפרקליטות לקבל החלטה עד ליום 31.10.2025, אך היא לא עשתה כן; כי אין כל תכלית להארכת תוקף החזקת התפוסים; כי על אף טענת המבקשת בדבר צורך חקירתי לחקור את המשיבה 5 פעם נוספת, היא לא נחקרה; וכי המבקשת לא עשתה דבר כדי לבדוק את גרסאותיהם של המשיבים 2 ו-5;

בא כוח המשיב 6 טען כי כספים שהוחזרו לרעייתו של המשיב 6, הוחזרו כיוון שנתפסו כספים בסכום גבוה מהחשדות, ולא כיוון שרעייתו של המשיב 6 נוכתה מהחשד; כי אין כל סיבה לערוך הבחנה בין המשיב 6 לרעייתו, ומשרעיית המשיב 6 נוכתה מכל חשד, יש לעשות כן גם ביחס למשיב 6; כי בעניינו

של המשיב 6 לא קיים יסוד סביר לחשד הקושר אותו לביצוע העבירות המיוחסות לו; כי חלף פרק זמן לא סביר מאז הועבר תיק החקירה לפרקליטות; וכי בית המשפט הורה לפרקליטות לקבל החלטה עד ליום 31.10.2025 והיה עליה לעשות כן.

דין והכרעה

לאחר שהקשבתי קשב רב לטיעוני באי כוח הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום להורות על הארכת תוקף החזקת התפוסים.

המסגרת הנורמטיבית

בהתאם לדין במסגרת חקירה בחשד לביצוע עבירות על חוק איסור הלבנת הון רשאית היחידה החוקרת לבצע "תפיסת רכוש בשווי". במסגרת תפיסה זו ניתן לתפוס את רכושו של החשוד, אף אם אין לרכוש זה קשר לעבירות המיוחסות לחשוד, לצורך חילוטו העתידי, ובלבד ששווי אינו עולה על היקף החשדות. בע"פ 3390/19 אהרון אביטן נ' מדינת ישראל (21.11.2019) עמד בית המשפט העליון על ההבדל בין חילוט על פי המסלול הקבוע בחוק איסור הלבנת הון לבין חילוט על פי המסלול הקבוע בפקודת הסמים המסוכנים, וכן עמד על מטרת החילוט בעקבות הרשעה בביצוע עבירות על חוק איסור הלבנת הון:

"אפשרות החילוט של רכוש בשווי מרחיבה את סמכות החילוט בחוק איסור הלבנת הון על פני מקבילתה בסעיף 36א לפקודת הסמים, שם נדרשת זיקה בין הרכוש המחולט לבין ביצוע העבירות [...] מטרת החילוט בשווי היא לאיין את הרווח הכספי, המהווה מניע מרכזי לביצוע עבירות, וכן אמצעי להילחם, באופן עקיף, בעבירות המקור שהלבנת ההון נועדה להסתיר וחוק איסור הלבנת הון בא לעולם על מנת להתמודד עימן"

סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון קובע כי בית משפט שהרשיע נאשם בעבירות לפי סעיפים 3 או 4 לחוק איסור הלבנת הון יורה על חילוט רכוש מתוך רכושו של הנידון בתנאים המפורטים בסעיף. סעיף 21(ב) לחוק איסור הלבנת הון מגדיר את רכושו של הנידון כ"כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו". בע"א 3343/05 טאהא נ' מדינת ישראל (04.03.2008) קבע בית המשפט העליון כי נוכח תכלית החוק, הגדרת "רכושו של הנידון" בחוק איסור הלבנת הון, היא הגדרה רחבה:

"הגדרה זו חורגת בבירור מאמות המידה ומן הדרישות שמציבים דיני הקניין במקרקעין ובמיטלטלין לעניין זה ובכך היא מרחיבה את אפשרויות החילוט גם לגבי רכוש אשר לנידון יש בו חזקה או שליטה (או שהוא מצוי בחשבונו). זאת אפילו רשום אותו הרכוש על שמו של אחר"

בבש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' יוסף ברוך** (15.03.2017) התייחס בית המשפט העליון לצורך של רשויות החוק לשמור על הרווח שהושג לכאורה בעבירה, גם על ידי תפיסת רכוש בשווי, עד לבירור המשפט, מחד גיסא, ולצורך לשמור על קניינו של חשוד שעומדת לו חזקת החפות, וטרם הוגש נגדו כתב אישום, מאידך גיסא:

"נראה כי אין חולק כי האינטרס הציבורי בכך שחילוט יתאפשר בסוף ההליך חשוב ומרכזי [...] מידה כנגד מידה - המענה לרצון העבריין המלבין כספים לשמור על ההון הפסול הוא צעדים מקדמיים ויעילים של רשויות החוק כדי לשמור על הרווח - גם בדמות רכוש בשווי העבירה - עד לבירור המשפט. הנה כי כן, מנגנון השמירה על הרווח מהווה ציר מרכזי במלחמה נגד הפשיעה [...] לצד האמור, אין בתכלית החשובה של שמירת רכוש במסגרת חקירה בחשד לעבירה לפי חוק איסור הלבנת הון, כדי להשכיח מספר כללים שנועדו לאזן בין התכלית לבין הפגיעה בזכות הנחשד ממנו נתפס הרכוש. עת עניין לנו בתפיסת רכוש טרם הוגש כתב אישום, במטרה להבטיח אפשרות לחילוט עתידי - יש לנהוג משנה זהירות ביחס לפגיעה בקניינו של החשוד, שעומדת לו חזקת החפות ואף טרם הואשם בביצוע עבירה"

בע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל** (11.08.2019) קבע בית המשפט העליון כי במסגרת בחינת מידתיות הצו הזמני, על בית המשפט לבחון את משך התקופה בה מוחזקים התפוסים, ואת משך התקופה בה הם עתידים להיות מוחזקים:

"חילוט רכושו של אדם טומן בחובו פגיעה קשה בזכות הקניין הנתונה לו, והפגיעה מתעצמת ככל שתקופת החילוט מתמשכת. על כן, במסגרת בחינת מידתיות החילוט הזמני נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו צפוי הצו הזמני לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף הן צפי הזמנים לסיום ההליך"

סעיף 27(ג) לחוק איסור הלבנת הון מכיל את הוראות סעיפים 33 עד 42 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: **"פקודת סדר הדין הפלילי"**) על תפוסים שנתפסו בהתאם להוראות חוק איסור הלבנת הון:

"על חיפוש ותפיסה לפי סעיף קטן (ב)(3) עד (5) יחולו הוראות סעיפים 23א, 24, 26 עד 29 ו-33 עד 42 לפקודת מעצר וחיפוש"

סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי קובע כי אם חלפו שישה חודשים מיום שנתפס חפץ, ולא הוגש כתב אישום, על המשטרה להחזיר את החפץ התפוס. עם זאת, לבקשת המשטרה רשאי בית המשפט להאריך את התקופה:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."

בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, החלטות הניתנות בעניין תפוסים הן החלטות זמניות ולא סופיות, ומשכך מקימות סמכות לעיין בהן מחדש. בית המשפט המעיין בהחלטתו יורה על שינויה אם נתגלו עובדות חדשות, השתנו הנסיבות או חלף זמן ניכר ממתן ההחלטה, המצדיקים שינוי ההחלטה. כך באו הדברים לידי ביטוי בבש"פ 5820/16 לורי שם טוב נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל (25.08.2016):

"שיקולים שונים שעניינם התפתחות החקירה וההליך הפלילי; גילוי ראיות נוספות; שינוי כלשהו בנסיבות; ומשך הזמן שבו מוחזק החפץ על-ידי המשטרה הם כולם שיקולים אשר מחייבים הכרה באפשרות של בית המשפט לעיין בהחלטות קודמות שניתנו על-ידו בעניין הטיפול בחפצים שנתפסו"

מן הכלל אל הפרט

כאמור בפסיקת בית המשפט העליון, בבואו של בית המשפט לדון בהמשך החזקת רכוש של חשוד, שטרם הוגש נגדו כתב אישום, עליו לשקול, בין היתר, את מהות החשדות המיוחסים לו, את היקף החקירה ומורכבותה, את משך הזמן בו תפוס הרכוש, את תכלית המשך החזקת הרכוש, את הצפי לסיום החקירה או לסיום בחינת תיק החקירה על ידי התביעה, את הפגיעה בזכותו החוקתית של החשוד לקניין, ואת החלופות האפשריות לתפיסה.

כפי שנקבע בהחלטת בית משפט זה מיום 21.01.2025, קיים יסוד סביר לחשד הקושר את המשיבים לעבירות המיוחסות להם. כמו כן, היקף העבירות המיוחסות לכל אחד מהמשיבים גבוה מסכומי הכסף התפוסים ממנו.

באשר לטענת בא כוח המשיב 6 לפיה לא קיים יסוד סביר לחשד הקושר את המשיב 6 לביצוע העבירות המיוחסות לו, הרי שעניינו של המשיב 6 נבחן בדיונים הקודמים ונקבע כי קיים יסוד סביר לחשד הקושר אותו לביצוע העבירות המיוחסות לו. משכך, אין מקום לשוב ולהידרש לעניין זה כעת מבלי שנתגלו ראיות חדשות. העובדה כי רעייתו של המשיב 6 אינה חשודה עוד, אין בה כדי להוביל להסרת החשד מן המשיב 6. מחומר החקירה בתיק עולה כי המשיב 6 קשור לכספים שהתקבלו בחשבונו (המשותף עם רעייתו), ושעל פי החשד מקורם בעבירות המרמה שבוצעו כלפי הרשויות המקומיות.

ממסמך מטעם הפרקליטות מיום 16.11.2025, שהוצג לעיונו של בית המשפט, עולה כי תיק החקירה כולל חומר חקירה רב, עדויות של עשרות נחקרים, מסמכים, וחומר דיגיטלי, ועל כן הטיפול בתיק מצריך פרק זמן נוסף. יתרה מכך, נכתב במסמך כי "ניתן כבר כעת להניח, ברמת סבירות גבוהה, כי חומר החקירה בתיק צפוי להוביל להגשת כתב אישום ובקשה לחילוט התפוסים בתיק". יצוין בהקשר זה כי במהלך הדיון חזר נציג המבקשת וציין כי בתום פרק הזמן המבוקש יסתיים הטיפול בתיק ותתקבל החלטת הפרקליטות, ככל הנראה על הגשת כתבי אישום בכפוף לשימוע.

באשר לטענת המשיבים לפיה הפרקליטות לא עמדה בזמנים שקצב לה בית המשפט, הרי שבית המשפט, בהחלטותיו הקודמות, אכן האיץ בפרקליטות לעשות כל מאמץ לסיים את הטיפול בתיק ולקבל החלטה עד ליום 31.10.2025. עם זאת, בדיונים הקודמים עלה כי תיק החקירה הועבר לפרקליטות מספר חודשים קודם לכן ולא נעשה עמו דבר, ואילו כעת, כפי שצוין לעיל, לא זו בלבד שהפרקליטות פעלה לקידום הטיפול בתיק, אלא שהיא אף בדעה כי בסבירות גבוהה יוגשו כתבי אישום ובקשות לחילוט בעניינם של המשיבים.

באיזון שבין הצורך של רשויות החוק לשמור על הרווח שהושג לכאורה בעבירה, גם על ידי תפיסת רכוש בשווי, עד לבירור המשפט, לבין הצורך לשמור על קניינם של המשיבים שעומדת להם חזקת החפות, וטרם הוגש נגדם כתב אישום, ובשים לב לפרק הזמן שחלף מאז נתפסו התפוסים, להיקף חומר החקירה בתיק, למספר המעורבים, לפעולות שעשתה הפרקליטות עד עתה, ולפרק הזמן הדרוש לפרקליטות לקבלת החלטה, יש מקום להיעתר לבקשת המבקשת ולהאריך את תוקף החזקת התפוסים.

אשר על כן, מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד ליום 30.04.2026.

לא למיותר לציין כי ההחלטה בדבר הארכת תוקף החזקת התפוסים היא בעניינם של המשיבים 1, 2, 5 ו-6 שהתנגדו לבקשה, ובעניינם של המשיבים 3, 4, 8, 9, 10, 11 ו-12 (ככל שרכוש השייך למי מהם תפוס) שלא מסרו תגובתם לבקשה.

בעניינו של המשיב 7, שהתנגד לבקשה, ובא כוחו לא יכול היה להתייצב לדיון, יתקיים דיון נפרד.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ו, 19 נובמבר 2025,
בהעדר הצדדים.